

Som flere af ordførerne var inde på, så er forslaget ikke tilstrækkeligt til at løse problemet med børn, der sendes hjem på genopdragelse. Forslaget *må* suppleres med en forebyggende indsats, og jeg har i sommer sendt en orienteringskrivelse til kommunerne, hvori vi bl.a. fremhæver, at kommunen i høj grad kan være med til at sørge for, at forældre og børn får forståelse for integrationens betydning gennem direkte og indirekte oplysning og dialog om normer og kultur i Danmark; at lærerne skal være opmærksomme på, om et barn eller en ung har særlig risiko for hjemsendelse til genopdragelse, og om barnet eller den unge har behov for særlig støtte; at kommunen i konkrete tilfælde kan overveje en fast kontaktperson for barnet eller den unge og for hele familien, og ordningen må så i givet fald tilrettelægges, så det sikres, at den ikke virker konfliktskabende, men bidrager positivt til en samlet løsning af familiens problemer, samt at der i særlige tilfælde, hvor betingelserne herfor er til stede, kan blive tale om at anbringe et barn uden for hjemmet uden forældrenes samtykke.

Vi vil følge op på den forebyggende indsats ved at lægge vægt på dette, når vejledningen om den særlige indsats for børn og unge skal revideres.

Hvad angår bemærkningerne til flerbørnstilskuddet, skal jeg bemærke, at jeg er klar over, at der er mange udgifter forbundet med at have flere børn, og at der også er mange praktiske vanskeligheder forbundet med at have flere samtidigt fødte børn. Det, vi skal forholde os til, når vi vurderer det særlige flerbørnstilskud, er imidlertid de specifikke merudgifter, der er ved at have flere samtidigt fødte børn.

Der er ikke under debatten i dag fremkommet noget, der har ændret ved min opfattelse af, at de specifikke merudgifter, der er forbundet med at have flere samtidigt fødte børn, i rimelig grad bliver tilgodeset, når vi fremover fortsat yder et samlet tilskud over 7 år på 46.522 kr. til hvert barn ud over det første i et flerbørnskulde.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at forslaget om at ændre hjemstedsbestemmelsen til en opholdsbestemmelse og forslaget om at ændre flerbørnstilskuddet er blevet fremsat samlet, fordi det vedrører den samme lov, og så vi på den måde dermed kan begrænse antallet af lovforslag, som vi skal behandle her i Folketinget. Men teknisk set er der ikke de store problemer i at opdele lovforslaget i to, og da der her i dag er fremsat ønske herom, så gør vi selvfølgelig det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love. (Præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag handler om, hvordan kommunerne opretter det bedst mulige indbyrdes samarbejde på tre områder, for det første til gavn for førtidspensionister, der flytter mellem kommunerne, for det andet til gavn for ældre, der får brug for midlertidig hjemmehjælp i deres sommerhus, og for det tredje til gavn for de borgere, der får brug for den sociale rådighedsvagt.

Lovforslaget sikrer, at førtidspensionister frit kan flytte ud på landet eller til en dejlig kystkommune og måske bo billigt dér med udsigt til havet og naturen. Udfordringen er selvfølgelig bare, at der en tendens til, at en del førtidspensionister flytter til de samme kommuner med disse herlighedsværdier, at nogle af disse herlighedskommuner er befolkningsmæssigt meget små, og at de har svært ved at finansiere de nye tilflyttere.

Lovforslaget her hjælper både de pågældende førtidspensionister og tilflytterkommunerne, fordi det nu bestemmes, at den oprindelige kommune, som tildelte førtidspensionen, skal betale pensionen, selv om førtidspensionisten flytter. Dermed vil tilflytterkommunerne kunne tage imod førtidspensionisterne med åbne arme; de vil ikke blive opfattet som en byrde, da kommunerne indbyrdes refunderer deres udgifter i op til 5 år fra flytningen.

Lovforslaget siger, at ældre, der flytter i sommerhus, og som har brug for midlertidig hjemmehjælp, selvfølgelig kan få denne hjemmehjælp af den kommune, hvor de har deres sommerhus. Sådan er det også i dag. Lovforslaget sikrer dog, at sommerhuskommunerne kan få refunderet udgifterne hos de ældres bopælskommune.

I almindelighed kan man sige om begge punkter i forslaget, at det for de fleste kommuner ikke får den store betydning, fordi de fleste kommuner jo både afgiver og modtager rundt regnet lige mange tilflyttere, hvad enten det drejer sig om førtidspensionister eller ældre, som skal have hjemmehjælp i deres sommerhus.

Men der er nogle ganske få kommuner, der har henvendt sig til regeringen, og de har gjort opmærksom på, at lige præcis disse kommuner er ganske voldsomt populære blandt vore pensionister, og for dem går regnestykket ikke lige op. Loven her er en håndsrækning til disse kommuner, og dermed er loven en håndsrækning til borgerne, som bruger herlighedskommunerne, fordi vi sikrer os, at der er finansiering bag opholdet i sommerhuset eller bag førtidspensionen.

Lovforslaget indeholder desuden bestemmelse om, at kommunerne kan deles om den kommunale rådighedsvagt på den måde, at vagten kan dækkes af f.eks. to kommuner. Dermed kan vagten i nogle tilfælde utvivlsomt gøres mere kvalificeret end i dag. Lovforslaget giver nu grundlag for sådanne ordninger. Ansvarret er stadig kommunalbestyrelsens, men udøvelsen af vagten og f.eks. handlinger for akut at beskytte truede børn kan nu løses i en fælles rådighedsvagt, eventuelt drevet i samarbejde med nabokommunen.

Venstre kan derfor anbefale lovforslaget, fordi det vil gøre tilværelsen lidt lettere for nogle kommuner, og fordi borgerne vil komme til at føle sig mere velkomne i disse kommuner.

Sandy Brinck (S):

Som det vist allerede er fremgået, indeholder det her lovforslag lidt af hvert fra den bureaukratiske buffet. Første del repræsenterer sådan set lidt af det, som vi nogle gange render rundt og laver boogie-woogie med, nemlig den ene fod frem og så alligevel tilbage bagefter igen, nemlig med en tilbagevenden til fortiden, både når det gælder refusionen på serviceydelser, og når det gælder hele spørgsmålet om førtidspensionen. Der vender vi populært sagt tilbage til det, vi har haft.

For os er det væsentligt, at den ældre kan få den hjemmehjælp, som vedkommende har behov for, også selv om vedkommende er i sit sommerhus, og så må kommunerne altså sende regningerne rundt, som det nu praktisk lader sig gøre. Derfor har vi også bemærket det positive i, at borgernes ret til at få hjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune end bopælskommunen bliver præciseret. Så det er helt fint.

Så er der også noget nyt i lovforslaget, nemlig at man skal kunne give kommunerne mulighed for at lave myndighedssamarbejde efter ansøgning i Socialministeriet. Argumentet fra regeringen er fornuftig ressourceanvendelse, hvilket ingen jo kan være uenig i. Men vi vil under det kommende udvalgsarbejde bore i og sikre os, at det politiske ansvar står lysende klart. Borgerne skal vide, hvem det er, der har ansvaret, og politikerne skal ikke gives mulighed for at smyge sig uden om det ansvar, blot fordi udførelsen ligger i et kontor i en nabokommune. Det skal vi være helt sikre på.

Det tredje element giver medlemmer af de regionale udviklingsråd samme diæter og udgiftsgodtgørelser som de rådsmedlemmer, der samtidig er kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det finder vi både ret og rimeligt.

Så finder vi pludselig midt i teksten et fjerde element, nemlig en bemyndigelse til både socialministeren og beskæftigelsesministeren, der handler om EU-retten i forhold til danske socialydelser, altså hvilke ydelser man kan tage med over grænsen til andre EU-lande.

Her skal jeg indrømme, at jeg hverken kan finde starten eller slutningen på den bemyndigelse, forstået sådan, at jeg synes, det virker som en meget, meget bred bemyndigelse, uden at i hvert fald jeg kan se, hvad det konkrete indhold er. Det gør os selvfølgelig bekymret.

Vi synes, det er vigtigt, at de rettigheder, som følger af EU-retten, ikke bare er noget, der ordnes i et eller andet fjernt kontor i et ministerium.

Ikke fordi vi tror, at nogen overhovedet vil snyde, men fordi Folketinget og befolkningen bør være opmærksom på udviklingen i EU med hensyn til sociale rettigheder. Det skal foregå i det åbne og ikke i en mystificeret bemyndigelse.

Kl. 13.45

Derfor vil jeg også godt spørge socialministeren, om ændringerne i dette lovforslag på refusionsområdet rent faktisk fører til, at der er flere muligheder for at tage sociale ydelser med ud af landet eller ej. Det er sådan nogle af de spørgsmål, som vi jævnligt bør tage stilling til her og ikke bare skubbe over i en bemyndigelse.

Med disse bemærkninger er vi beredte til at indgå i et meget teknisk udvalgsarbejde med den omhu, som det nu kræver.

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget indeholder flere elementer. Først og fremmest synes vi, at det er meget positivt, at borgerne med lovforslaget får ret til hjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune. Borgere, der har brug for hjælp til personlig og praktisk pleje, skal selvfølgelig ikke afskæres fra at kunne tage på ferie på grund af en manglende hjælp.

Flere kommuner belastes unødigt økonomisk af udgifterne til hjemmehjælp i ferieperioderne, så vi synes, det lyder fornuftigt, at man vil genindføre den såkaldte sommerhusregel.

Jeg vil dog medgive, at vi har et par spørgsmål, vi gerne vil have belyst i løbet af udvalgsarbejdet. Af lovforslaget fremgår det, at visse kommuner modtager mange førtidspensionister, og at det er økonomisk belastende for disse kommuner. Førtidspensionister må og skal ikke opfattes som en byrde, derfor er Dansk Folkeparti positive over for tanken om en kompensationsordning, så der sker en rimeligere økonomisk fordeling kommunerne imellem.

Om det så er den model, der er beskrevet her, der er den bedste, kan vi så sætte spørgsmålstegn ved, for i realiteten kan man jo risikere, at det er tildelingskommunen, der i mange, mange år frem skal stå for udbetaling af ydelsen. Men det er måske noget, vi kan drøfte under udvalgsarbejdet.

Dansk Folkeparti er bestemt ikke modstandere af kommunale samarbejder. Det kan på mange måder være yderst fornuftigt, men vi er også kritiske, ja i særdeleshed når det handler om det sociale område. Her føler vi faktisk, at opgaverne varetages bedst i det meget nære miljø.

Da jeg læste det her forslag, fik jeg et kort sekund den tanke, at regeringen var på vej med kommunesammenlægninger – men, men – det var kun en tanke, for vi må som sagt vente, til Strukturkommissionen er færdig med sit arbejde, og først herefter tage stilling til den fremtidige struktur.

Den sidste pind i forslaget giver amtskommunerne adgang til at beslutte, at de medlemmer af de regionale udviklingsråd, som ikke er kommunalbestyrelsesmedlemmer, kan modtage diæter og udgiftsgodtgørelse i samme omfang som de medlemmer af udviklingsrådene, som også er kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det synes vi er et fint forslag. Men jeg må sige, vi bakker op omkring ønsket fra DSI om, at § 43 A bliver en skalbestemmelse i stedet for en kanbestemmelse, ellers mener vi, at vi er lige vidt.

Men som sagt er Dansk Folkeparti overvejende positive over for forslaget, og vi ser frem til udvalgsarbejdet.

Charlotte Dyremose (KF):

Også i Det Konservative Folkeparti kan vi støtte det forslag, vi behandler her. Jeg skal nævne nogle af årsagerne.

Med hensyn til mulighederne for den mellemkommunale refusion af førtidspensionen er vi meget glade for, at vi med dette lovforslag kan lovfæste retten til hjemmehjælp, hvis man f.eks. i et par måneder om sommeren ønsker at tage i sommerhus. Samtidig vil det betyde, at den enkelte pensionist ikke skal føle sig som en belastning for den kommune, man kommer til og dermed kan blive modtaget i en positiv ånd, hvilket vi mener, at alle mennesker fortjener.

Med hensyn til rådighedsvagterne, hvor kommunerne får mulighed for at lave fælles vagtordninger, mener vi først, at det kan give et mere smidigt og mere effektivt system, hvor man ikke behøver at sidde i hver eneste lille kommune og vente på, om der skulle forekomme en social begivenhed, men at man kan have et konstruktivt samarbejde om det.

Ud over at man så kan hjælpe hinanden kommunerne imellem, kan det forhåbentlig også betyde, at de kommuner, der begynder at samarbejde, også vil dele deres viden og deres erfaringer med hinanden og på den måde styrke fagligheden i de sager, som måtte blive berørt af det her.

Kl. 13.50

Så vi håber også på, at det her vil bidrage til, at kommunerne får et forum, hvor de kan hjæl-

pe hinanden og trække på hinandens erfaringer med hensyn til de her ofte meget svære sager.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det hr. Villy Søvnalds tur som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Forslaget her er en samling af elementer, som ikke har så meget med hinanden at gøre, men det kunne vel betegnes som alt godt fra Socialministeriet siden sidst.

Der er et forslag om præcisering af, at en opholdskommune med hensyn til betaling af hjemmehjælp – det er typisk sommerhuskommuner, vi taler om – skal kunne hente refusion fra bopælskommunen.

Det her er frem og tilbage. Hvis man skulle anbefale et studium, som der helt sikkert altid vil være behov for, så er det et studium i refusion. De her ting blev ændret, da vi lavede bistandslovreformen i 1998, fordi det dengang blev anset for at begrænse bureaukratiet. Nu bliver det så genindført. Jeg vil gætte på, at om 4-5 år vil man af hensyn til bureaukratiet foreslå, at man vender tilbage til de oprindelige bestemmelser. Men sådan er det jo, og netop derfor er det et tema, hvor man altid kan blive klog af at studere de gamle ordførertaler på et givent område.

Den anden del af forslaget drejer sig om mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning og et ønske om at kompensere kommuner, der i den forbindelse har særlig store udgifter, de, der i Venstres oplæg betegnes som herlighedskommuner. Jeg er nu ikke sikker på, at det er det mest præcise udtryk, jeg tror, at det mere præcist udtrykt er kommuner, der oplever fraflytning, og derfor har en meget stor og billig boligmasse stående, som så er attraktiv for mennesker med lave indkomster. Forslaget går så ud på, at den kommune, der oprindeligt tilkender en førtidspension, skal betale i op til 5 år i forbindelse med flytningen.

Jeg synes, man kunne overveje et alternativ, nemlig at vende tilbage til en neutral finansiering på førtidspensionsområdet. I dag har vi jo en ordning, hvor en kommune, der tilkender førtidspension, skal betale to tredjedele af en nytilkendt førtidspension. Det har de skullet siden 1999.

Før det havde vi en neutral finansiering nemlig 50/50 pct. Det gjorde, at det ikke var en økonomiske begrundelse, der forårsagede, om man endte på førtidspension eller en anden ydelse.

Jeg synes i stedet for at lave ordninger af den her type, er det en overvejelse værd at vende tilbage til en neutral finansiering.

Men vi er enige i behovet for at komme de kommuner til undsætning, der ikke på grund af herlighed, men meget snarere på grund af fattigdom, har det problem, at de i høj grad er tilflytterkommuner for folk på førtidspension.

Det tredje element i lovforslaget drejer sig om at kunne samarbejde om fælles rådighedsvagter, der også kan udøve myndighedsting. Vi synes måske, at det er lidt tidligt at komme med det på et tidspunkt, hvor vi ved, at der kommer et oplæg til ændrede strukturer, og måske synes vi, det var naturligt at se på det i den sammenhæng, men lad det nu ligge.

Det sidste er et forslag om at udbetale diæter og anden udgiftsgodtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd, der ikke er kommunalbestyrelsesmedlemmer, fordi de jo får i forvejen, og det støtter vi.

Så vil vi være optaget af forslagens enkelte elementer under udvalgsarbejdet. Der er ikke noget, der på forhånd forskrækker os voldsomt i det her, men vi synes, at det er nogle smålapperier, man laver, hvor vi på nogle punkter som antydnet i ordførertalen synes, man skulle tage mere grundlæggende fat.

Margrethe Vestager (RV):

Da jeg sad og læste lovforslaget og forberedte mig til førstebehandlingen, skete det på samme tid, at der dumpede en publikation ned fra regeringens trykkemaskiner. Det er den publikation, der handler om forenklinger og mindre bureaukrati og regeringens fremskridt på dette område, og det forekom en anelse morsomt.

Ikke fordi jeg ikke til fulde anerkender behovet for de løsninger, som her foreslås, men de forekommer at være forholdsvis bureaukratiske. De fire elementer, som tidligere ordførere har gennemgået, støtter vi hver for sig, og derfor også samlet.

Kl. 13.55

Vi har dog forskellige spørgsmål, vi gerne vil stille, og forskellige forsikringer, som vi gerne vil have under udvalgsarbejdet. Det gælder for det første den bemyndigelse, som fru Sandy Brinck også rejste spørgsmål om, og for det andet spørgsmålet om retten til hjælp, om der er behov for at præcisere, at den skal være varigt tilkendt, for at man også har en ret til i den kommune, man flytter til, eller om man også har en umisforståelig ret til, hvis der opstår et

konkret behov, mens man bor i den midlertidige kommune.

Derudover er der et spørgsmål, som også har været rejst af tidligere ordførere, nemlig spørgsmålet om hjemmelsgrundlaget for fælleskommunale rådighedsvagter. Vi ser gerne, at det er meget præcist formuleret fra ministerens side, på hvilken måde og under hvilke regler tilladelse skal gives til at løfte det her i fællesskab, men også hvordan ansvaret skal placeres i forhold til den konkrete udførelse af de opgaver, som kommer til at blive dækket af det her.

Principielt er vi meget enige i, at det er positivt at åbne op for, at kommunerne kan løse den her type af opgaver i fællesskab. Vi ser det som et fremskridt for de borgere, der har brug for f.eks. sociale rådighedsvagter, fordi det giver mulighed for, at der kan være fagligt overordentlig veluddannet personale til stede, som kan løse de problemer, som de bliver mødt med.

Alt i alt er vi positive. Jeg skal ikke gentage de mere indholdsmæssige ting; det har andre ordførere været igennem. Vi ser frem til udvalgsbehandlingen, og jeg vil, som Socialdemokratiets ordfører og andre ordførere, udvise nødvendig trætte i forbindelse med detaljerne.

Line Barfod (EL):

Ligesom andre synes jeg også, at det er en lidt mærkelig rodebutik, vi har fået præsenteret her, og det må vi jo så prøve at komme igennem under udvalgsarbejdet og få lidt mere styr på de enkelte dele.

Med hensyn til bemyndigelsesbestemmelsen håber jeg, at ministeren med det samme i sit svar kan sige lidt mere om, hvad det er, der ligger i det, så vi forhåbentlig med det samme kan få afklaret, at der ikke ligger nye bemyndigelser i de bestemmelser.

I forhold til spørgsmålet om børn og opholdskommune og handlekommune er det jo noget, som vi har diskuteret en del og været meget optaget af. Jeg håber, at det med det her forslag lykkes at få en præcisering, og at man også sikrer, at udligning og refusion osv. er på plads, så vi ikke risikerer, at Københavns Kommune f.eks. kunne finde på at være tilbageholdende med at tage sig af gadebørn eller andre, der kommer hertil, fordi der kunne være uklarheder om, hvorvidt der så også var nogle penge til de børn. Så det håber jeg er på plads.

Tilsvarende vil jeg sige, at det virker lidt problematisk omkring refusionsordningerne og førtidspensionen. Det kan godt være, at det kan

hjælpe lidt for de førtidspensionister, der har problemer med at flytte rundt og med den dårlige modtagelse, de får nogle steder, at man så laver den her 5-års-regel, men vi havde hellere set, at man havde fulgt Enhedslistens forslag om at lave 100 pct. statsrefusion. Så slap vi for hele den her debat om, hvor folk på overførselsindkomster skal bo henne, og risikoen for, at de bliver ofre for kassetænkning.

Men jeg ville gerne høre, hvordan det her forslag så falder ind i forhold til det, der er aftalt mellem indenrigsministeren og kommunerne i forbindelse med kommuneaftalerne om, at kommunerne får noget ekstraordinær refusion, hvis de har ekstraordinært store udgifter til folk på overførselsindkomster. Hele den her udligning og refusion er ikke nem at finde rundt i, og derfor ville jeg gerne høre, hvordan de to ting ser ud i forhold til hinanden, og hvordan det kommer til at se ud i forhold til den fremtidige udligningsreform, om vi så skal til at kigge på det én gang til i løbet af kort tid.

Sommerhusreglen er der mange andre, der har været inde på. Vi håber, at det får gavnlige virkninger for nogle af de mennesker, der har behov for hjælp, men vi ser også gerne, at man finder en løsning, som har lidt længere varighed, så vi ikke med jævne mellemrum skal flytte reglerne frem og tilbage, afhængigt af hvad man nu vurderer giver mest bureaukrati.

I forhold til den sociale vagtordning er vi også dybt forundrede over, at man kommer med den her regel nu, så kort tid før Strukturkommissionen kommer med deres rapport. Det havde været bedre, hvis vi havde fået en samlet debat om, hvordan vi organiserer det sociale arbejde, altså om der er nogle ting, vi skal flytte rundt, så de kommer til at ligge på andre niveauer, nogle opgaver, der skal ligge et andet sted og skal organiseres helt anderledes end i dag, i stedet for at man kommer med sådan en ordning her.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få præciseret, hvad det er for en type sager, for jeg går ikke ud fra, at det er førtidspensionsafgørelser, boligstøtteafgørelser eller andet, der skal ligge i en sådan vagtordning. Og som sagt så jeg hellere, at vi ventede, til Strukturkommissionen kom med deres udmelding.

Kl. 14.00

Samlet set har vi svært ved umiddelbart at stemme for forslaget, som det ligger her, men vi håber, at der er en del ting, der kan afklares under udvalgsarbejdet.

Tove Videbæk (KD):

Det er klart, at når pensionister og andre har mulighed for at flytte i deres sommerhus eller i en bolig i en anden kommune for en tid, bør det naturligvis også være muligt for de pågældende sommerhuskommuner at få refunderet de ekstra udgifter af den kommune, som pensionisten normalt bor i og betaler skat i.

Det kan jo være – og er – en stor økonomisk belastning for enkelte mindre kommuner, f.eks. sommerhuskommuner, hvis de alene skal bære udgiften for hjælp til f.eks. pensionister, der tager midlertidigt ophold i kommunen.

Det er klart, at med denne ændring vil pensionisten være mere velkommen i sommerhusområdet og mere sikker på at få den hjælp, som vedkommende har behov for.

Forslaget om, at kommuner skal kunne arbejde mere sammen om opgaver, er vi helt åbne og meget positive over for. Naturligvis skal vi dog sikre os, at vi præcis ved, hvem der har ansvaret, for ellers er vi ude på en glidebane.

De øvrige elementer i forslaget støtter vi også. Dette lovforslag er vi positive overfor i Kristendemokraterne. Vi synes, det er meget fornuftigt og logisk.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der var nogen, der nævnte, at dette lovforslag var alt godt fra havet, og det synes jeg sådan set også det er. Alt godt fra havet plejer jo at være meget lækkert. Jeg synes i hvert fald, at det her er nogle ændringer, der er behov for. Jeg synes ikke, det har noget at gøre med bureaukrati.

Det kan da godt være, at vi nu ruller tingene tilbage til en tilstand, som har været tidligere. Men hvis vi tager forslaget om, at det er bopælskommunen, der f.eks. skal betale for den hjemmehjælp, der gives i sommerhuskommunen, så er det sådan, at den regel blev ændret, fordi KL, da vi havde forhandlinger om det sidst, ikke syntes, det var noget problem.

Men de ganske få kommuner, det drejer sig om, lige præcis sommerhuskommunerne, Skagen Kommune og nedefter på den jyske vestkyst og nogle nordsjællandske kommuner og for den sags skyld også sydsjællandske, har jo nogle meget store udgifter. For ikke nok med at hjemmehjælperne om sommeren skal holde ferie, så man skal have vikarer på, der kommer også endnu flere ældre, der skal have dækket deres behov, og det er dyrt. Derfor mener jeg også, at vi har en forpligtelse til at rette op på den fejl, det var, da vi ændrede det i sin tid.

Et andet element i lovforslaget er spørgsmålet om tilkendelse af førtidspension, hvor det er den tilkendende kommune, der nu skal betale 5 år ud i fremtiden for den person, der har fået førtidspensionen. Det er jo også for at løse et helt konkret problem. Så kan man sige, at det er noget værre noget, at vi nu skal lave det om igen, men i og med at der sidder nogle kommuner, der har store vanskeligheder, mener jeg, vi har en forpligtelse til det.

Så var der spørgsmål med hensyn til, hvad man skal bruge et kommunalt samarbejde om rådighedsvagter til. Det skal ikke ses som et forsøg på at overhale strukturdebatten, men når kommunerne ønsker at kunne udnytte ressourcer bedre på et konkret område uden negative konsekvenser for borgerne, så mener jeg også, at vi har en pligt til at lytte. Det, de gerne vil bruge den sociale vagtordning til, er at tage sig af sager, hvor børn bliver afhørt af politiet, eller hvor en tvangsfjernelse kommer på tale. Derudover er der andre områder, hvor man kunne forestille sig det. Men det kan vi komme nærmere ind på i udvalget.

Jeg vil gerne slå fast, at det jo stadig væk er kommunen, der har det overordnede ansvar. Men hvis man kan blive enige om et samarbejde med sin nabokommune på det her område, så synes jeg, det er ganske fornuftigt.

Det er i hvert fald vigtigt for regeringen, at det kommunale samarbejde ikke betyder en ringere opgavevaretagelse i forhold til borgerne, og det er derfor, de altid skal søge om tilladelse til at få lov til at lave det her samarbejde. Tilladelsen kan jo f.eks. forhindre, at vagten kommer til at skulle dække et alt for stort geografisk område, hvor vi f.eks. vurderer, at man ikke vil kunne nå at komme hele vejen rundt, eller at der måske ikke er den tilstrækkelige backup til vagten.

Så blev der fra Socialdemokratiets og Enhedslistens side spurgt til § 9, stk. 4, hvor der gives bemyndigelse til socialministeren og beskæftigelsesministeren. Det drejer sig altså ikke om, at man nu skal til at udvide borgernes rettigheder eller til at vurdere eksportable ydelser. Det, det drejer sig om, er, hvem der skal betale. Der er nogle ydelser, der er fastlagt, og som der er regler for i forvejen; hvilke ydelser man må tage med sig til udlandet. Det, vi får bemyndigelse til nu, er at regulere, hvem der skal betale det, altså hvilken myndighed der er den betalende myndighed; det er ret oplagt, og det vil så køre efter samme principper, som betalingen af de ydelser er underlagt i dag. Jeg kan ikke forestille mig, at

man skulle ændre på det, og bemyndigelsen findes allerede i dag, det er en delvis videreførelse.

Kl. 14.05

Man kan spørge mere til det i udvalget, hvis man ønsker mere teknik omkring den sag, men der er altså ikke noget med, at det skal være den store diskussion, vi i øvrigt har haft om, hvad udvidelsen kommer til at betyde osv.

Så alt i alt siger jeg tak for den velvillige behandling og tilslutning til lovforslaget, og så må vi arbejde videre med det i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Bopælspligt i helårsboliger).

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 9/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der er her tale om en genfremsættelse af et tidligere behandlet forslag, og jeg vil derfor blot sige, som jeg også sagde sidst, at jeg ikke kan se, hvilke problemer det er, Enhedslisten søger at løse her.

For det første er der efter min opfattelse tale om et antalsmæssigt yderst begrænset problem, og for det andet tror jeg ikke, at den type byggeri, som vi her taler om, er relevant i forhold til kommunernes løsning af boligsociale problemer.

Jeg skal derfor igen tilkendegive, at jeg ikke kan støtte det fremsatte lovforslag.

Flemming Oppfeldt (V):

Da Venstres ordfører, fru Inge-Lene Ebdrup, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremsætte ordførerens tale, og jeg skal også sige, at det gør jeg også på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Dette lovforslag er en genfremsættelse af et forslag, som vi behandlede sidste år. Venstres holdning til forslaget har ikke ændret sig, og derfor vil denne tale også have samme indhold som sidst.

Forslaget indebærer, at nyopførte eller nyindrettede boliger skal overgå til helårsbeboelse umiddelbart, og ikke som i dag kunne benyttes til andre formål end helårsbeboelse.

Efter vores mening betyder dette forslag, at fleksibiliteten i den enkelte kommune eller det enkelte område indskrænkes betydeligt. Det vil nemlig sætte kommunernes ret til at detailprojektere gennem planlovens regler om kommuneplaner og lokalplaner på dette område helt ud af kraft, og det mener vi altså ikke er særlig hensigtsmæssigt at gøre.

Derfor afviser vi forslaget og fastholder kommunernes ret til at bedømme situationen i hvert enkelt tilfælde, således at vi får den mest dynamiske struktur.

Forslaget tager måske sigte på nogle af de meget eksklusive boliger, der er i nogle byområder, og at de fastholdes som helårsboliger fra første dag. Men vi har svært ved at se, hvordan hjemløse kan komme ind i disse boliger, selv hvis det her forslag blev realiseret.

Vi synes, at Enhedslistens sigte med forslaget, nemlig at gøre noget ved bolig mangelen, er prisværdigt, men vi kan ikke lade være med at sige, at dette forslag er udtryk for en holdning til, at den enkelte kommune ikke skal kunne varetage sin egen planlægning, og forslaget lægger op til, at lovgiveren skal blande sig i den mindste detalje. Det synes vi er at undervurdere vore byråd og deres dømmekraft. Det er ikke vores holdning, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis man tager det udgangspunkt, at kommunerne selv skal kunne bestemme, så skal de vel også kunne have mulighed for at regulere det sådan, at der ikke er mulighed for, at man sælger boligerne til udenlandsdanskere eller som